

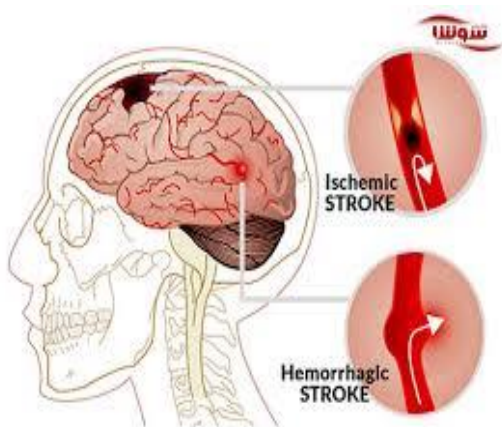

مرکز آموزشی و درمانی امیرالمؤمنین علی

(ع) مراغه

موضوع:

آشنایی با سکته مغزی

تهیه و تنظیم:

واحد آموزش سلامت

بهار ۱۴۰۲

* در سکته های خونریزی دهنده (هموراژیک)

معمولا بیمار در بخش مراقبت های ویژه بستری می شود و درمان دارویی و مراقبت های درمانی لازم را دریافت می کند و در نهایت ممکن است با صلاحدید پزشک، جراحی برای بیمار انجام گیرد

* همچنین با تجویز پزشک و بسته به نیاز بیمار سایر اقدامات درمانی مانند تعبیه سوند ادراری و معده ، فیزیوتراپی ، بازتوانی ، کار درمانی و گفتاردرمانی نیز انجام می گیرد.

در چه شرایطی بایستی به پزشک مراجعه

گردد ؟

- طبق دستور پزشک برای معاینه
- بروز مجدد علائم سکته مغزی
- بدتر شدن علائم بیماری
- بروز تب و زخم فشاری
- عدم اجابت مزاج برای بیش از سه روز

منابع :

پرستاری داخلی - جراحی برونر سوارث

روش های تشخیص بیماری:

انجام آزمایشات خون ، سی تی اسکن مغز، آنژیوگرافی مغزی ، سونوگرافی عروق گردن ، ام آر ای ، اکو قلب و ...

درمان:

یکی از مهمترین اقدامات بعد از شروع علائم سکته مغزی ، رساندن فوری بیمار به بیمارستان یا اطلاع به مرکز اورژانس (۱۱۵) در طی کمتر از ۳ ساعت می باشد و سپس درمان در بیمارستان بر اساس علت سکته مغزی و علائم ایجاد شده به روش های زیر انجام می گیرد :

* در سکته های غیر خونریزی دهنده (ایسکمیک) اگر بیمار در طی کمتر از ۳ ساعت پس از وقوع سکته به بیمارستان مراجعه کرده باشد، درمان با داروهای لیزکننده لخته (TPA) آغاز می شود و همچنین در زیر ۶ ساعت مراجعه ، درمان جراحی ترومبکتومی (برداشتن لخته) از طریق جراحی باز و آنژیوگرافی انجام می شود .

* ولی چنانچه بیمار در طی بیشتر از ۶ ساعت پس از وقوع سکته ۵ ستان مراجعه کند ، درمان با داروهای ضد انعقاد ، ضدپلاک و ضدچربی خون ادامه پیدا می کند.

تعریف سکته مغزی

سکته مغزی عبارت است از کاهش ناگهانی خون رسانی به بخشی از مغز که باعث آسیب و ایجاد اختلال در عملکرد طبیعی مغز می شود.

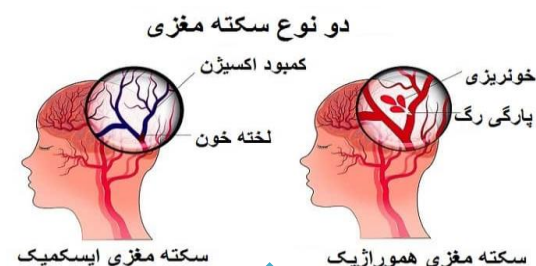
دو نوع سکته مغزی وجود دارد:

(۱) سکته های مغزی غیر خونریزی دهنده که

۸۵٪ سکته ها از این نوع هستند و زمانی رخ می دهند که یک لخته خون یا چربی موجب انسداد رگ و قطع جریان خون در مغز می شود که این انسداد می تواند در داخل یا اطراف بافت مغزی ایجاد شود.

(۲) سکته های خونریزی دهنده که شامل ۱۵٪

سکته های مغزی می شود. این نوع سکته از پاره شدن یک رگ خونی در داخل یا سطح مغز ناشی می شود. وقتی که یک رگ خونی پاره می شود دیگر خون به سلول های مغز نمی رسد و علاوه بر آن نشت خون از رگ پاره شده می تواند به بافت مغزی آسیب جدی وارد نماید.

عوامل خطر را در ایجاد سکته مغزی

بایستی توجه داشت که عواملی مانند چاقی، فشارخون بالا، سفت شدن رگ ها، سن بالا، بالا بودن چربی خون و رسوب آن و ایجاد پلاک در شریانهای گردنی، مصرف دخانیات، مصرف الکل، سابقه ابتلا به دیابت، سابقه سکته مغزی در خانواده، بیماری های دریچه ای قلب و داشتن دریچه مصنوعی قلب، ریتم نامنظم قلبی و استفاده از قرص های ضد بارداری از عوامل اصلی بروز سکته های مغزی هستند و کنترل این عوامل کلید پیشگیری از سکته های بعدی می باشد.

علائم شایع سکته مغزی

بسته به محل آسیب مغزی علائم زیر ممکن است وجود داشته باشد:

- سنگینی ناگهانی یا بی حسی و ضعف عضلات صورت، دست و پا در یک طرف بدن
- گیجی و کاهش هوشیاری
- اشکال در تکلم یا درک صحبت های دیگران
- اختلال بینایی
- اشکال در راه رفتن
- سردرد های شدید یا ناگهانی
- بی اختیاری ادراری و مدفوع

